

මට මෙම කෘතිය ජනදාය විජේතුංග විසින් රචිත Grass for My Feet (මා පයට තණ නිල්ල නමින් සිංහලට පරිවර්තනය වී ඇත. - අවධාරණය අනුවාදකගෙන්) හා සමානය. දෙදෙනාම ලියන්නේ අතීතකාමය (Nostalgia) භාසාය සහ තම සහායන් හා බැඳුණු අතීත සංවේදනා කාලය විශිෂ්ට ලෙස අවදි කරයි. විජේතුංග ප්‍රස්තුත කරගන්නේ විසිවන සියවසේ මුල් වසරයන් වන අතර දේවේන්ද්‍ර එක්දහස් නවසිය හතළිස් ගණන්වල සිට පසු දශකයන් ය.

දේවේන්ද්‍රගේ කෘතියෙහි 'Brumpy's Daughter' පරිච්ඡේදයේ ඉමෙල්ඩා රත්නායකගේ කතාව විස්තර කරයි. දේවේන්ද්‍රට ඇය පළමුව මුණගැහෙන්නේ කඳුකර පළාතේ අලුත් එළිය කවිචේරියේ දී ය. ඔහු මෙසේ ලියයි.

"කවිචේරියේ කාන්තා ලිපිකාරනියන් අතර විදේශීය පෙනුමක් ඇති කාන්තිමත් පෙනුමෙන් යුත් තරුණියක් කැපී පෙනුණි. ඇගේ නම ඉමෙල්ඩා රත්නායක නම් වූවාය. මෙම අභිරහස් ගුප්ත රත්නායක මෙනෙවිය පැහැපත් ඔලිව් පැහැති අළු පාට දෙනෙත් සහිත සිංහල දෙමළ ඉංග්‍රීසි භාෂා ත්‍රිත්වයම මැනවින් හසුරුවන දෙමළ උරුවට සාරියක් හැඳගත් නළලේ පොට්ටුවක් තැබූ තැනැත්තියකි. අභිරහස් වූයේ හොඳ සිංහල පෙළපත් නමක් ඇති නමුත්, දෙමළ විලාසිතා අනුව අදින පළඳින ලද ඇඟ හාභාවන් වතුර ලෙස හසුරුවන්නේ කෙසේද යන්නයි. ඇය ප්‍රදේශයේ කන්‍යාරාමයේ ජීවත් වූ නිසා කවිචේරි කාර්යමණ්ඩලය අනුමාන කළේ සුදු සාහිබ්වරයෙකුගේ අවජාත දරුවකු විය හැකිය යනුවෙනි. ඇය ඉතා කාර්යක්ෂම වූ අතර දෙමළ වතු කම්කරුවන් සමග හොඳ සබඳතාවක් ඇති කර ගත්තේ ඔවුන්ගේ බස වතුර ලෙස කතා කරන නිසාය.

ඉමෙල්ඩාගේ පැත්තෙන් කිසිදු දිරිමත් කිරීමක් නොකළ නමුත් ඇගේ එක් මාණ්ඩලික නිලධාරියෙකු පළමු බැල්මෙන්ම ඇයට වශී විය. මෙය තවත් එක් අසමසම ආදරයකට උදාහරණයක් සේ විය. එක් දිනක් ඔහු ධෛර්යය උපදවා ගෙන තමා සමඟ විවාහ වීමට අයැද ඇයට ලිපියක් ලිව්වේය. අනතුරුව පසුදා ඔහු සිය ගමට පිටත් වනුයේ මේ විවාහය සඳහා දෙමළවිජයන්ගේ අනුමැතිය ලබා ගන්නටය. එහෙත් ඔහු යළි කිසි දිනක නොපැමිණි අතර එතැන් සිට ඔහුගේ තනතුර පුරප්පාඩු විය. කාරණය දැනගත් කාරුණික ප්‍රධානියා වූ රජයේ දිසාපති ඔහුව වෙනත් සේවා ස්ථානයකට මාරු කර යවන ලදී. පසුකාලීනව ඉමෙල්ඩා උසස්වීමක් ලබා කොළඹට ස්ථාන මාරුවක් ලැබ එහි ගිය අතර ඇය දේවේන්ද්‍රගේ මනසින් මැකී ගියේය.

වසර ගණනාවකට පසුව 'පුරාණ පුර' (Purana pura) කවිචේරියේ දේවේන්ද්‍ර සේවය කරමින් සිටියදී ඔහුට අලුත් එළිය කවිචේරියේ සේවය කළ මිතුරෙකු මුණගැසිණි. ඔහු දැන් පුහුල්වැව නම් ගමේ සශ්‍රීක ගොවියෙකු වූ ඉමෙල්ඩාගේ පියාගේ කතාව විස්තර කළේය.

දේවේන්ද්‍ර පුහුල්වැව ගම්මානයට කළ නිල සංචාරයක දී ඔුම්පි සහ තංගම්මා මුණගැසුණි. දවල් කෑම අහවර වූ විට තංගම්මා වැල්ලවත්තේදී ගැබිනියක වූ පුවත ඔුම්පි විසින් විස්තර කළේය. තම ස්වාමියා "මිස්ට් රේස්" මහත්මයෙකු මෙන් කටයුතු කළ අතර, බබාට පියකු හා නමක් ලැබෙන සේ තංගම්මා විවාහ කර ගන්නා ලෙසට ඔුම්පිව පොළඹවන ලද අතර ඔහු ජීවත්ව සිටින තාක්කල් ඔවුනට සහයෝගය දැක්වීමට ද පොරොන්දු විය. ලැබෙන්නේ ගැහැනු දරුවකු නම් තෙරුඩාගේ මවගේ නම වූ ඉමෙල්ඩා යන නම තැබීමටද ඔුම්පිගෙන් ඉල්ලා සිටියේය. ඔහු ජෝර්ජ් කීට් මාර්ගයෙන් ඔුම්පි පවුලට මුදල් එවා ඇති අතර ඇය අලුත්එළිය කන්‍යාරාමයට ඇතුළත් කොට යහපත් හැදියාවක් සහිත අධ්‍යාපනයක් ලබා දීමට කටයුතු කර ඇත.

ඔුම්පි පුහුල්වැව ගොවිපලේ වැඩට ආවේ "මිස්ට් රේස්" ගේ නිර්දේශය මතය. එය මුලින් ජපන් ජාතිකයෙකුට අයත් වූ නමුත් යුද්ධය ආරම්භ වීමත් සමග (දෙවන ලෝක යුද්ධය) ඔහු ආපසු ජපානයට යන විට එය ඔුම්පිට උරුම විය.

දේවේන්ද්‍ර තෙරුඩාගේ මතක සටහන් කියවන විට සත්‍ය වැටහිණි. "මිස්ට් රේස්" යනු පැබ්ලෝ තෙරුඩා ගේ සැබෑ නම වන ඊකාඩෝ රෙයිස්ය.

වසර ගණනාවකට පසුව මෙක්සිකෝ නගරයේ පැවති සම්මන්ත්‍රණයකට දේවේන්ද්‍ර සහභාගී විය. එහිදී රාත්‍රී භෝජන සංග්‍රහයකට ඔහුට ආරාධනා කරනු ලැබුවේ විලි රාජායන්ගේ එම සම්මන්ත්‍රණයට නියෝජිතයකු ලෙස පැමිණි රෙනාල්ඩෝ ග්‍රේ නමැති තෙරුඩා රසිකයෙකු (බැතිමතෙකු?) විසිනි. ඔහු එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයට අනුබද්ධ ආහාර හා කෘෂිකර්ම සංවිධානයේ

(FAO) විශේෂඥයකු ලෙස ලංකාවේ සේවය කර ඇති අතර, තෙරුඩාගේ මතක සටහන් අතැතිව වැල්ලවත්තේ විදිවල සැරිසැරුවේ, කවියා එහි ගත කළ ජීවිතයේ තොරතුරු සොයමිනි. ඔහු ඔුම්පි සහ තංගම්මා සොයාගත් අතර ඒ හමුවීමේ දිගුවක් ලෙස අවසානයේ ඉමෙල්ඩා සමග විවාහ විය.

දේවේන්ද්‍ර භෝජන සංග්‍රහයේ දී ඔවුන් හමු වූ විට ග්‍රේගේ බිරිඳ පවසන්නේ "සර් ඔබට මාව මතකද? මම අලුත් එළිය කවිචේරියේ ඔබේ ලිපිකාරිය වෙලා හිටියා."

නිස්ස දේවේන්ද්‍ර පවසන්නේ එය තමාට භූමි කම්පාවක් තරම් කම්පනයක් වූ බවයි.

කණගාටු දායක දෙය තංගම්මා පිළිබඳ සිද්ධිය තෙරුඩාගේ මරණයෙන් හතළිස් වසරකට පසුව ඔහුට දුෂ්ට කිරීමට යළිත් හඹා ආවේය. විලියේ සන්තියාගෝ ජාත්‍යන්තර ගුවන්තොටුපළ තෙරුඩාගේ නමින් නැවත නම් කිරීමේ ව්‍යාපෘතිය "තෙරුඩා තංගම්මාව දූෂණය කළේය." යන පදනමෙන් නැගුණු ස්ත්‍රීවාදීන්ගේ විරෝධයකට ලක්ව ඇත හිටියේය. ඒ විරෝධය සැලකිල්ලට ගත් බලධාරීන් , එය යුධ හමුදා ජෙනරල් වරයකු වූ අර්තුරෝ වෙරිනෝ බෙනිටෙස් (Arturo Merino Benitez) නමින් නැවත නම් කර ඇත.

සාහිත්‍ය සඳහා වූ තෙරුඩාගේ අතිමහත් දායකත්වය මෙම තංගම්මා සිද්ධිය නිසා අතුගා දැමිණි.

O Tempora, O Mores!
අහෝ කාලයානෙණි, අහෝ ඔබේ හැසිරීම!

අනුසාරී පරිවර්තනය:
මේනු සඳුමාල් ජයනායක

ග්ලැඩිස් ධර්මවර්ධන
(ජ්‍යෙතිෂ ශි‍්‍රෝමණී)

ටොරොන්ටෝ:
647 933 4721
E-mail:
gladysdh@gmail.com

වෙබ් අඩවිය:
www.lifethroughastrology.com

කුන්කල් දැක්ම.....

(සිංහල රාජ්‍ය භාෂාව කිරීමේ පනත ගෙන ආ අවස්ථාවේ ආචාර්ය කොල්වින් ආර් ද සිල්වා පාර්ලිමේන්තුවේ කතා කරමින් පැවසුවේ 'එක භාෂාවක් නම් රටවල් දෙකක් භාෂා දෙකක් නම් එක රටක්' කියාය. එම මතයටම සමානව අදහස් දක්වමින් කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ එවකට ලේකම් පීටර් කේනමන් මහතා පහත ප්‍රකාශය කර ඇත.)

පාලක ස්ථරයන් තමුන්ගේම භාෂාව තමුන්ගේ භාෂාව වශයෙන් වැලඳ නොගැනීම මෝස්තරයක් කොට ගත් යුගයක, සිය භාෂාව ජීවත් කරවූ පොදු ජනතාව සහ බෞද්ධ හින්දුන් වහන්සේලා නොවන්නට විදේශීය අධිරාජ්‍යවාදීන් කැරලියෙන් දුපත්වල ස්වදේශිකයන්ගේ භාෂාවන්වලට කලාක් මෙන්, සිංහල භාෂාව ද සම්පූර්ණයෙන් විනාශ කර දැමීමට ඔවුන් සමත් වනු ඇත. වසර 400 ක් වූ විදේශීය පාලන කාලය තුළ ඒ වෙත එල්ල වූ සියලු ප්‍රහාරයන් මධ්‍යයේ තම භාෂාව හා සංස්කෘතික රැක ගත් ඒ නමක් නැති අප්‍රසිද්ධ ගැහැනුන්ට හා මිනිසුන්ට මෙම සභාව ගෞරවාචාර දැක්වීම යුක්ති යුක්තය. ඇත්ත වශයෙන්ම සිංහල භාෂාවට උදවු කිරීම පිණිස ගෙන ආ සෑම යෝජනාවකටම ඉකුත් පාර්ලිමේන්තු දෙක තුළ ම මගේ ඡන්දය දුනිමි. මෙම

අරමුණ වෙත යොමු වූ යෝජනා මවිසින්ම ඉදිරිපත් කොට තිබේ. එයෙන් මා මෙයත් කියන්නද? සිංහල භාෂාව දියුණු කිරීමට ආධාර කිරීමේ නාමයෙන් දෙමළ භාෂාව විනාශ කර දැමීම අවශ්‍යද? ඔබ අපෙන් දැන් ඉල්ලා සිටින්නේ අන්න ඒ යෝජනාව අනුමත කරන ලෙසය.

දෙමළ භාෂාවේ දියුණුව නොවලක්වා, දෙමළ භාෂාව විනාශ නොකර සිංහල භාෂාව දියුණු කළ නොහැකිද? සිංහල වාක්ෂයට දෙමළ මිනිසුන්ගේ ලේ වත් නොකලහොත් එහි මල් එළ හට නොගන්නේ යැයි ඔබ සිතන්නහුද? කථානායකතුමනි, තම ජාතිය කුමක් වුවද, මේ රටේ සෑම සැබෑ පුත්‍රයෙක්ම සිංහල භාෂාව දළ ලා මල් එළ ගැන්වීම සඳහා ඔහුට හැකි සෑම දෙයක්ම කිරීමට සූදානම්ව සිටිය යුතු යයි ද ඔවුන් එසේ සූදානම්ව සිටින්නේ යයි ද මම සිතමි. එහෙත් සිංහල භාෂාව දළ ලා මල්එළ ගැන්වීම සඳහා නොකරම බැරි එක් ප්‍රධාන කටයුත්තක් වශයෙන් දෙමළ භාෂාවට රාජ්‍ය භාෂා තත්වය අහිමි කිරීම හෝ දෙමළ භාෂාවට බාධා පමුණුවා එම භාෂාව අභාවයට පත් කිරීම හෝ අවශ්‍යයෙන්ම සිදු කෙරෙන නීති ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා වූ යෝජනාවකට අනුමැතිය ලබා දෙන ලෙස අපෙන් ඉල්ලා සිටීම ඊට හාත්පසින් වෙනස් වූ වෙනත් කරුණකි.

පීටර් කේනමන් (ලංකාවේ කොමියුනිස්ට් පක්ෂය)
1956 රාජ්‍ය භාෂා පනත පිළිබඳ විවාදයේ දී